

Til gengæld er jeg ikke tilfreds med de regler, der gælder for placering i andre finansielle institutioner. I dag er det sådan, at banker og sparekasser kun må have bestyrelsesposter i en anden finansiell institution, hvis de har en ejerandel på over 50 pct. Den bliver sænket til 10. Det mener vi er en udvikling i helt forkert retning. Vi ser ikke disse alliancer, der opstår, som nogen særlig fordel. Vi ønsker ikke at styrke det. Det er et led i hele skredet mod finansielle supermarkeder. Så på dette punkt er vi modstandere af forslaget.

Også på et andet punkt er vi utilfredse. Efter at forslaget blev sendt til høring, skulle bestyrelsesposter i andre selskaber oplyses i årsregnskabet. Efter høringsrunden blev det ændret til, at det kun skal oplyses i revisionsprotokollatet, der jo som bekendt ikke er offentligt tilgængeligt. Vi mener faktisk, det er vigtigt, at den slags ting er offentligt tilgængelige, så vi foretrækker den oprindelige formulering.

Men vi skal til disse kritikpunkter sige, at vi under udvalgsarbejdet vil arbejde for, at forslaget får en formulering, så vi kan stemme for det ved tredjebehandlingen.

Ulla Solvang (RV):

Jeg vil gerne kort meddele, at Det Radikale Venstre kan støtte det fremsatte lovforslag.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører, fru Kirsten Jacobsen, ikke kan være til stede, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne redegøre for vores stilling både til lovforslag nr. 219 og det efterfølgende.

Begge forslag er forsøg på at gennemføre de intentioner, der lå bag Fremskridtspartiets beslutningsforslag nr. B 13 om ens regler for direktører og bestyrelsesmedlemmer i den finansielle sektor.

Fremskridtspartiet er meget optaget af, at der er ens regler for de krav og de betingelser, der stilles til ledelserne i den finansielle sektor. Denne ligestilling mangler faktisk i forslaget, og de argumenter, der fremføres for ulighederne, synes vi ikke er tilstrækkelige. I Fremskridtspartiet ville vi også gerne, at ligestillingen skete på det højeste niveau, det, der i dag findes i bank- og sparekasseloven.

Vi mangler altså også at få et klart overblik over holdingselskabers situation. Derfor er der efter Fremskridtspartiets opfattelse brug for en høring om hele den finansielle sektor. Det har vi

tidligere foreslået, og derfor håber vi inderligt, at Erhvervsudvalget kommer frem til en løsning, så der bliver skabt et klart overblik over hele sektoren. Det mangler vi meget stærkt i øjeblikket.

Fremskridtspartiets begrundelse for ligestillingen skyldes, at Folketinget tidligere har besluttet at tillade finansielle supermarkeder. Det var Fremskridtspartiet imod, og det er vi naturligvis stadig, men eftersom det ikke ser ud til at være muligt at skruе tiden tilbage, må vi jo selvfølgelig forholde os til den virkelighed, et flertal her i salen har bestemt.

Derfor vil vi være positive over for ministerens forsøg på at skabe begrænsninger og mere ensartede regler. Vi synes imidlertid ikke, at forslagene, som de ligger, dækker godt nok. Det må vi så se på under udvalgsbehandlingen. Ministeren må forstå, at der er mange spørgsmål, der skal afklares og opklares, og uklarheder, der skal belyses, inden vi kan tage stilling til, om resultatet også er tilfredsstillende.

Fremskridtspartiet vil altså have ligestilling. Det er vort mål, det går vi efter, og så må udvalgsarbejdet vise, hvor vi ender.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er enig i, at vi så langt som muligt skal harmonisere reglerne vedrørende finansielle virksomheder. Men harmonisering er jo ikke pr. definition et fremskridt. Tværtimod, hvis harmoniseringen går i den forkerte retning, må vi jo sådan set afvise den.

Jeg vil sige, at det er tydeligt, at pengeforænderne på nogle punkter har haft for stærk indflydelse på det endelige lovudkast. Vi er meget betænkelige ved den betydelige udvidelse af mulighederne for, at direktører for pengeinstitutter med långivning som hovederhverv kan deltage i bestyrelserne for andre finansielle virksomheder.

Der er ingen tvivl om, at branchen og de finansielle supermarkeder har en interesse i det forslag. Men har samfundet en tilsvarende interesse? Det tror vi ikke. Tag den aktuelle Hafniasag. Her var der vist ikke brug for yderligere muligheder for interessesammenfald end dem, vi så udfoldte sig i virkeligheden.

Når det gælder muligheden for, at direktører i finansielle virksomheder kan indtræde i bestyrelser for ikkefinansielle erhvervsvirksomheder, er der ingen grænse; når vi taler om pensionskasser og forsikringselskaber, skal bestyrelsen bare give sin godkendelse. Det finder vi er en